

O životě a lásce

Nakolik se vyhýbáme zlům jako proviněním, natolik činíme dobro ne od sebe, ale od Pána.

18. Kdo by nevěděl a nemohl pochopit, že zlo zabraňuje Pánu vejít k člověku? Zlo je peklem a Pán je nebem, což jsou vzájemné protiklady; nakolik je tedy člověk v jednom, natolik nemůže být ve druhém; jedno působí proti druhému a ničí je.

19. Dokud žijeme ve světě, nalézáme se uprostřed mezi peklem a nebem – pod námi je peklo a nad námi nebe – a jsme udržováni ve svobodě obracet se buď k peklu, nebo k nebi. Obracíme-li se k peklu, odvracíme se od nebe, a obracíme-li se k nebi, odvracíme se od pekla. Neboli (což je totéž) dokud žijeme ve světě, stojíme uprostřed mezi Pánem a ďáblem a jsme udržováni ve svobodě obracet se k jednomu či druhému. Obracíme-li se k ďáblu, odvracíme se od Pána, a obracíme-li se k Pánu, odvracíme se od ďábla. Jinak řečeno: dokud žijeme ve světě, nalézáme se uprostřed mezi zlem a dobrem a jsme udržováni ve svobodě obracet se k jednomu či druhému. Obracíme-li se ke zlu, odvracíme se od dobra, a obracíme-li se k dobru, odvracíme se od zla.

20. Bylo řečeno, že jsme udržováni ve svobodě obracet se tím či oním směrem. Tuto svobodu však nikdo nemá od sebe, ale pouze od Pána – proto bylo řečeno, že jsme v ní udržováni. O rovnováze mezi nebem a peklem a o tom, že se nalézáme v této rovnováze, a proto ve svobodě, viz dílo Nebe a peklo odst. 589–596 a 597–603. Na příslušných místech bude ukázáno, že ve svobodě je udržován každý a že není nikomu odnímána.

21. Z toho zřetelně vyplývá, že nakolik se vyhýbáme zlu, natolik jsme s Pánem a v Pánu, a nakolik jsme v Pánu, natolik činíme dobro ne od sebe, ale od Pána. Z toho plyne tento všeobecný zákon:

V jaké míře se vyhýbáme zlu, v té činíme dobro.

22. Potřebné jsou však dvě věci: za první, musíme se vyhýbat zlům, protože to jsou provinění, tedy protože jsou pekelná a ďábelská, a odporují tak Pánu a Božským zákonům; a za druhé, musíme se vyhýbat zlům jako proviněním jakoby od sebe sama, avšak musíme vědět a věřit, že to je od Pána. O prvním i druhém požadavku pojednáme v následujících odstavcích.

23. Vyplývají z toho tři závěry:

1. Pokud si přejeme a činíme dobro předtím, než se

začneme vyhýbat zlům jako proviněním, naše dobra nejsou skutečnými dobry.

2. Pokud zbožně smýšlíme a hovoříme, ale nevyhýbáme se zlům jako proviněním, naše zbožnost není skutečnou zbožností.

3. Pokud mnoho známe a mnohému rozumíme, ale nevyhýbáme se zlům jako proviněním, nejsme skutečně moudří.